

“मीठे बच्चे- आफ्नो तकदिर उच्च बनाउनु छ भने कसैसँग कुरा गर्दा, कसैलाई देख्दा बुद्धिको योग एक बाबासँग लगाऊ।”

प्रश्न:- नयाँ दुनियाँ स्थापनाको लागि निमित्त बनेका बच्चाहरूलाई बाबाको कुनचाहिँ निर्देशन मिलेको छ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू! तिमी यस पुरानो दुनियाँसँग कुनै सम्बन्ध छैन। आफ्नो दिल यस पुरानो दुनियाँसँग नलगाऊ। जाँच गर- मैले श्रीमतको विपरीत कर्म त गर्दिनँ? रूहानी सेवाको निमित्त बनेको छु?

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति। अब गीत सुन्ने कुनै आवश्यकता रहँदैन। गीत अक्सर गरेर भक्तले नै गाउँछन् र सुन्छन्। तिमीले त पढाइ पढ्यौ। यी गीतहरू पनि खास बच्चाहरूको लागि नै निस्केका हुन्। बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबाले हाम्रो तकदिर श्रेष्ठ बनाइरहनु भएको छ। अब हामीले बाबालाई नै याद गर्नु छ र दैवीगुण धारण गर्नु छ। आफ्नो चार्ट हेर्नु छ- जम्मा हुन्छ अथवा घाटा भइरहन्छ? म भित्र कुनै कमजोरी त छैन? यदि आफ्नो तकदिरमा घाटा पार्ने कुनै कमजोरी छ भने त्यसलाई हटाइदिनु पर्छ। यस समयमा हरेकले आफ्नो तकदिर श्रेष्ठ बनाउनु छ। तिमीले सम्झाउँछौ- हामी यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्न सक्छौं, यदि एक बाबा सिवाय अरु कसैलाई याद गर्दैनौं भने। कसैसँग कुरा गर्दा, कसैलाई देख्दा बुद्धिको योग त्यहाँ एक बाबासँग लागिरहोस्। हामी आत्माहरूले बाबालाई नै याद गर्नु छ। बाबाको आज्ञा मिलेको छ। म बाहेक अरु कसैसँग दिल नलगाऊ र दैवीगुण धारण गर। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी अब ८४ जन्म पूरा भएको छ। अब फेरि तिमीले गएर राजाईमा पहिलो नम्बर लेऊ। यस्तो नहोस्- राजाईबाट गिरेर प्रजामा जानु परोस्, प्रजामा पनि तल जानु परोस्। होइन, आफ्नो जाँच गरिराख। यो समझ बाबा बाहेक अरु कसैले दिन सक्दैन। बाबालाई, टिचरलाई याद गर्नाले डर हुन्छ। यस्तो नहोस्, हामीलाई कुनै सजाय मिलोस्। भक्तिमा पनि सम्झन्छन्- पाप कर्म गर्नाले हामी सजायको भागी हुन्छौं। बडे बाबाको निर्देशन त अहिले नै मिल्छ, जसलाई श्रीमत भनिन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- श्रीमतबाट हामी श्रेष्ठ बन्छौं। आफ्नो जाँच गर्नु छ। कहीं कतै हामीले श्रीमतको विपरीत त केही गर्दैनौं? जुन कुरा राम्रो लाग्दैन त्यो गर्नु हुँदैन। राम्रो र नराम्रोलाई त अब बुझेका छौ, पहिला बुझेका थिएनौ। अहिले तिमीले यस्तो कर्म सिक्छौ जुन फेरि जन्म-जन्मान्तर कर्म अकर्म बन्छन्। यस समयमा त सबैमा ५ भूतको प्रवेशता छ। अब राम्रोसँग पुरुषार्थ गरेर कर्मातीत बन्नु छ। दैवीगुण पनि धारण गर्नु छ। समय नाजुक हुँदै जान्छ, दुनियाँ बिग्रिदै जान्छ। दिन-प्रतिदिन बिग्रिदै जान्छ। यस दुनियाँसँग तिमी मानौं सम्बन्ध नै छैन। तिमी सम्बन्ध छ नयाँ दुनियाँसँग, जुन स्थापना भइरहेको छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी निमित्त बन्छौं नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न। जुन लक्ष्य उद्देश्य सामुन्ने छ त्यस्तै बन्नु छ। भित्र कुनै पनि आसुरी गुण हुनु हुँदैन। रूहानी सेवामा लागिरहेमा उन्नति धेरै हुन्छ। प्रदर्शनी, म्यजियम आदि बनाउँछन्। सम्झन्छन्- धेरै मोनिसहरू आउने छन्, उनीहरूलाई बाबाको परिचय दिन्छौं, फेरि उनीहरूले पनि याद गर्न थाल्छन्। सारा दिन यही ख्याल चलिइरहोस्। सेन्टर खोलेर सेवालाई बढाऔं, यी रत्नहरू सबै तिमी पासमा छन्। बाबाले दैवी गुण पनि धारण गराउनु हुन्छ र खजाना दिनुहुन्छ। तिमी यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा छ- सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जानेका छौ। पवित्र पनि रहन्छौ। मनसा, वाचा, कर्मणा कुनै नराम्रो कर्म नहोस्। त्यसको पूरा जाँच गर्नु छ। बाबा आउनु भएको हो नै पतितहरूलाई पावन बनाउन। त्यसको लागि युक्ति पनि बताउनु हुन्छ। त्यसमा नै रमण गरिरहनु छ। सेन्टर खोलेर धेरैलाई निमन्त्रणा दिनु छ। प्रेमले बसेर सम्झाउनु छ। यो पुरानो दुनियाँ खतम हुने छ। पहिला त नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न धेरै आवश्यक छ। स्थापना हुन्छ संगममा। यो पनि मनुष्यहरूलाई थाहा छैन- अहिले संगम हो। यो पनि सम्झाउनु छ- नयाँ दुनियाँको स्थापना पुरानो दुनियाँको विनाश, त्यसको अहिले संगम हो। नयाँ दुनियाँको स्थापना श्रीमत अनुसार भइरहेको छ। बाबा बाहेक अरु कसैले नयाँ दुनियाँको स्थापनाको मत दिन सक्दैन। बाबाले नै आएर तिमी बच्चाहरूबाट नयाँ दुनियाँको उद्घाटन गराउनु हुन्छ। एकलै त गर्नुहुन्न। सबै बच्चाहरूको मदत लिनुहुन्छ। उनीहरूले उद्घाटन गर्न मदत लिँदैनन्। आएर कैँचोले रिबन काट्छन्। यहाँ त्यो कुरा छैन। यसमा तिमी ब्रह्मण कुल भूषण सहयोगी बन्छौ। सबै मनुष्य मात्रले बिल्कुलै बाटो बिराएका छन्। पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनु- यो बाबाको नै काम हो। बाबाले नै नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ, जसको लागि रूहानी ज्ञान दिनुहुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- बाबाको पासमा नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्ने युक्ति छ। भक्ति मार्गमा उहाँलाई पुकार्छन् नि- हे पतित-पावन आउनुहोस्। शिवको पूजा पनि गरिरहन्छन्। तर पतित-पावन को हुनुहुन्छ? यो जानेका छैनन्। दुःखमा याद त गर्छन् हे भगवान, हे राम। राम पनि निराकारलाई नै भनिन्छ। निराकारलाई नै उच्च भगवान भन्छन्। तर मनुष्य धेरै अलमलिएका छन्। बाबाले आएर निकाल्नु भएको छ। जसरी कुइरोमा मनुष्य अलमलिन्छन् नि। यो त हो बेहदको कुरा। धेरै ठूलो जंगलमा आएर अलमलिएका छन्। तिमीलाई पनि बाबाले महसुस गराउनु भएको छ- हामी कुनै जंगलमा थियौं। यो पनि अहिले थाहा भएको छ- यो पुरानो दुनियाँ हो। यसको पनि अन्त्य हुन्छ। मनुष्यले त बिल्कुलै मार्ग जान्दैन जानेका छैनन्। बाबालाई पुकारिरहन्छन्। तिमीले अब पुकार्दैनौ। अहिले तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छौ। त्यो पनि नम्बरवार। जसले जानेका छन्, उनीहरू धेरै खुसीमा रहन्छन्। अरूलाई पनि मार्ग बताउन तत्पर रहन्छन्। बाबाले त भनिरहनुहुन्छ- ठूला-ठूला सेन्टर खोल। चित्र ठूला-ठूला भए भने मनुष्यले सहजै बुझ्न सक्छन्। बच्चाहरूको लागि नक्शा अवश्य चाहिन्छ। बताउनु पर्छ- यो पनि विद्यालय हो। यहाँका यी अचम्मका चित्र हुन्, ती विद्यालयका नक्शाहरूमा त हदका कुरा हुन्छन्। यो हो बेहदको कुरा। यो पनि पाठशाला हो, जसमा बाबाले हामीलाई सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य बताएर लायक बनाउनु हुन्छ। मनुष्यबाट देवता बन्ने यो ईश्वरीय पाठशाला हो। लेखिएको नै छ ईश्वरीय विश्व विद्यालय। यो हो रूहानी पाठशाला। केवल ईश्वरीय विश्व विद्यालयबाट मात्र मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्। युनिभर्सिटी पनि लेख्नुपर्छ। यस्तो ईश्वरीय विश्व विद्यालय अरू कुनै छैन। बाबाले काँडे देख्नु भएको थियो। केही शब्द लेख्न भुलेका थिए। बाबाले कति चोटि भन्नु भएको छ प्रजापिता शब्द अवश्य लेख्न तैपनि बच्चाहरूले भुल्छन्। पूरा लेख्नुपर्छ, जसबाट मनुष्यहरूलाई थाहा होस्- यो ईश्वरीय ठूलो कलेज हो। बच्चाहरू जो सेवामा उपस्थित छन्, जो राम्रा सेवाधारी छन्, उनीहरूलाई पनि दिलमा रहन्छ- हामीले फलानो सेन्टरलाई गएर उठाऔं, सेलाएको छ, उनीहरूलाई जगाऔं किनकि माया यस्तो छ जसले घरी-घरी सुताइदिन्छ। म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ, यो पनि बिसिन्छन्। मायाले धेरै बाधा पर्छ। तिमी युद्धको मैदानमा छौ। मायाले शिर घुमाएर उल्टोतिर नलैजाओस्, यसको धेरै सम्हाल गर्नु छ। मायाको तुफान त सबैलाई लाग्छ। साना अथवा ठूला सबै युद्धको मैदानमा छौ। पहलमानलाई मायाको तुफानले हल्लाउन सक्दैन। त्यो अवस्था पनि आउनेवाला छ।

बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- समय धेरै खराब छ, हालत बिग्रेको छ। राजाई त सबै खतम हुनेवाला छ। सबैलाई हटाइदिन्छन्। फेरि सारा दुनियाँमा प्रजाको प्रजामाथि राज्य हुन्छ। तिमीले आफ्नो नयाँ राजाई स्थापना गर्छौ अनि यहाँ राजाईको नाम पनि खतम हुन्छ। पंचायती राज्य हुँदै जान्छ। जब प्रजाको राज्य हुन्छ तब आपसमा लड्छन्, झगडा गर्छन्। स्वराज्य अथवा रामराज्य त वास्तवमा छँदै छैन त्यसैले सारा दुनियाँमा लडाई-झगडा भइरहन्छ। आजकल त सबै ठाउँमा हंगामा छ। तिमीलाई थाहा छ- हामीले आफ्नो राजाई स्थापना गरिरहेका छौं। तिमीले सबैलाई मार्ग बताउँछौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। बाबाको यादमा रहेर अरूलाई पनि यो सम्झाउनु छ- देही-अभिमानि बन। देह अभिमान छोड। यस्तो होइन- तिमीहरू सबै देही-अभिमानि बनेका छौ। छैनौ, अब बन्नु छ। तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ, अरूलाई पनि गराउँछौ। याद गर्ने कोसिस गर्छन् फेरि बिसिन्छन्। यो नै पुरुषार्थ गर्नु छ। मुख्य कुरा हो बाबालाई याद गर्नु। बच्चाहरूलाई कति सम्झाउँछु। ज्ञान धेरै राम्रो मिल्छ। मुख्य कुरा हो पवित्र रहनु। बाबा पावन बनाउनु आउनु भएको छ, त्यसैले फेरि पतित बन्नु छैन, यादले नै तिमी संतोप्रधान बन्छौ। यो भुल्नु छैन। मायाले यसमा नै विघ्न पर्छ र भुलाइदिन्छ। रात-दिन यही धुन लागिरहोस्- हामी बाबालाई याद गरेर संतोप्रधान बनेौं। याद यस्तो पक्का होस्, पछि गएर एक बाबा बाहेक अरू कसैको याद नआओस्। प्रदर्शनीमा पनि सबैभन्दा पहिला यो सम्झाउनु पर्छ- उहाँ हुनुहुन्छ सबैका पिता उच्च भन्दा उच्च भगवान। सबैका पिता पतित-पावन सद्गति दाता उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ नै स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा आउनु हुन्छ नै संगममा। बाबाले नै राजयोग सिकाउनु हुन्छ। पतित-पावन एक बाबा सिवाय अरू कोही हुन सक्दैन। सबैभन्दा पहिला त बाबाको परिचय दिनुपर्छ। एक-एकलाई यसरी एउटा चित्रमा बसेर सम्झाउँदै गर्छौ भने यति ठूलो भीडलाई कसरी सम्झाउन सक्छौ? तर सबैभन्दा पहिला बाबाको चित्रमा सम्झाउनु नै मुख्य कुरा हो। सम्झाउनु पर्छ- भक्ति छ अथाह, ज्ञान त एक छ। बाबाले कति युक्तिहरू बच्चाहरूलाई बताइरहनु हुन्छ। पतित-पावन एक बाबा हुनुहुन्छ। मार्ग पनि बताउनु हुन्छ। गीता कहिले सुनाउनु भयो? यो पनि कसैलाई थाहा छैन। द्वापर युगलाई कुनै संगमयुग भनिदैन। युग-युगमा त बाबा आउनुहुन्छ। मनुष्य त बिल्कुलै अलमलिएका छन्। सारा दिन यो नै ख्याल चल्छ, कसरी-कसरी सम्झाउने?

बाबाले निर्देशन दिनु पर्ने हुन्छ। टेपबाट पनि पूरा मुरली सुन्न सक्छौं। कसै-कसैले भन्छन्- हामीले टेपद्वारा मुरली सुनिरहेका छौं, किन डायरेक्ट गएर नसुन्ने, त्यसैले सम्मुख आउँछन्। बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्नु छ। मार्ग बताउनु छ। प्रदर्शनीमा आउँछन्। राम्रो छ, राम्रो छ पनि भन्छन्, फेरि बाहिर गएपछि मायाको वायुमण्डलमा सबै उडिहाल्छ। स्मरण गर्दैनन्। उनीहरूको फेरि सम्हाल गर्नुपर्छ। बाहिर गएपछि फेरि मायाले खिँच्छ। कामधन्दामा लागिहाल्छन् त्यसैले मधुवनको गायन छ। तिमीलाई त अहिले समझ मिलेको छ। तिमीले त्यहाँ पनि गएर सम्झाउँछौं। गीताको भगवान को हुनुहुन्छ? पहिला त तिमीले पनि यसरी नै गएर शिर निहुराउँथ्यौ। अहिले त तिमी बिल्कुलै बदलिएका छौ। भक्ति छोडिदिएका छौ। तिमी अहिले मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। अरूले के जानुन् प्रजापिता ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू को हुन्? तिमीले सम्झाउँछौ- वास्तवमा तिमी पनि प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारी हो। यस समयमा नै ब्रह्माद्वारा स्थापना भइरहेको छ। ब्राह्मण कुल पनि अवश्य चाहिन्छ नि। संगममा नै ब्राह्मण कुल हुन्छ। पहिला ब्राह्मणहरूको चोटी प्रख्यात थियो। टुपी वा जनैबाट चिन्दथे यो हिन्दु हो। अब त यी निशानीहरू पनि छैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी ब्राह्मण हौं। ब्राह्मण बनेपछि फेरि देवता बन्न सक्छौं। ब्राह्मणहरूले नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गरेका हुन्। योगबलबाट सतोप्रधान बनिरहेका छन्। आफ्नो जाँच गर्नु छ। कुनै पनि आसुरी गुण नहोस्। मतभेदमा आउनु हुँदैन। यो त यज्ञ हो नि। यज्ञबाट सबैको समहाल भइरहन्छ। यज्ञमा सम्हाल्नेवाला ट्रस्टी पनि हुन्छन्। यज्ञको मालिक त हुनुहुन्छ शिवबाबा। यी ब्रह्मा पनि ट्रस्टी हुन्। यज्ञको सम्हाल गर्नुपर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई जे चाहिन्छ यज्ञबाट लिनु छ। अरू कसैबाट लिएर पहिरियो भने त्यो याद आइरहन्छ। यसमा बुद्धिको लाइन धेरै क्लियर हुनुपर्छ। अब त फर्केर जानु छ। समय धेरै कम छ त्यसैले यादको यात्रा पक्का रहोस्। यही पुरुषार्थ गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो उन्नतिको लागि रुहानी सेवामा तत्पर रहनु छ। जति पनि ज्ञान रत्न मिलेका छन्, तिनलाई धारण गरेर अरूलाई गराउनु छ।

२) आफ्नो जाँच गर्नु छ- म भित्र कुनै आसुरी गुण त छैन? म ट्रस्टी बनेर रहन्छु? कहिल्यै नुनपानी त बन्दिनँ? बुद्धिको लाइन क्लियर छ?

वरदान:- बोल्नु, सोच्नु र गर्नु- यी तीनैलाई समान बनाउने ज्ञानी आत्मा भव
अब वानप्रस्थ अवस्थामा जाने समय समीप आइरहेको छ त्यसैले मेरोपन वा व्यर्थका कमजोर खेललाई समाप्त गरेर बोल्नु, सोच्नु र गर्नु समान बनाऊ तब भनिन्छ ज्ञान स्वरूप। जो यस्ता ज्ञान स्वरूप ज्ञानी आत्मा हुन्छन् उनीहरूको हरेक कर्म, संस्कार, गुण र कर्तव्य समर्थ बाबाको जस्तै हुन्छ। उनीहरूले कहिल्यै व्यर्थको विचित्र खेल खेल्न सक्दैनन्। सदा परमात्मा मिलनको खेलमा व्यस्त रहन्छन्। एक बाबासँग मिलन मनाउँछन् र अरूलाई बाबा समान बनाउँछन्।

स्लोगन:- सेवाको उमंगले सानो-सानो बिमारीलाई दबाइदिन्छ त्यसैले सेवामा सदा बिजी रहने गर।